

en nedgang i afgiftsprovenuet på op imod 1½ mill. kr., hvoraf ca. 1,2 mill. kr. falder på staten.

Ifølge statistisk departements opgørelse for finansåret 1947—48 udgjorde 20 pct.-afgiften ca. 3,1 mill. kr., deraf for teaterforestillinger ca. 1,7 mill. kr. og for cirkusforestillinger 0,5 mill. kr.; af afgiften for teaterforestillinger faldt ca. 0,45 mill. kr. på Det kgl. Teater. 40 pct.-afgiften udgjorde ca. 0,8 mill. kr., deraf for varieteforestillinger ca. 0,13 mill. kr. og for baller o. i. ca. 0,15 mill. kr. Endelig androg 60 pct.-afgiften 30,9 mill. kr., nemlig for biografteatre ca. 30 mill. kr. og for væddeløb ca. 0,9 mill. kr.

I de opgivne beløb er kommunernes andel ikke fradraget.

Som det vil ses, andrager afgiften for biografteatrene langt den største del af den samlede afgift. For finansåret 1947—48 faldt på biografteatrene af den samlede afgift i hovedstaden 82 pct., i provinsbyerne 91 pct. og i landkommunerne 88 pct.

Såfremt de nu foreslåede nye regler havde været gældende for finansåret 1947—48, ville dette antagelig have formindsket provenuet med ca. 2,5 mill. kr., hvoraf for statskassens vedkommende ca. 1,9 mill. kr. Herved må dog tages i betragtning, at de foreslåede nye regler vil medføre, at et stort antal forlystelser, som efter deres art givet bør falde ind under det afgiftspligtige område, faktisk er gået fri for afgift på grund af de gældende reglers utilstrækkelighed, og at disse forlystelser efter de foreslåede nye regler vil komme til at betale afgift. Hvor stor en provenuforøgelse der vil blive følgen af dette sidste, er det umuligt på forhånd at udtale sig om med nogenlunde sikkerhed.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 2.

At afgiften kun skal svares af offentlige forlystelser, er i overensstemmelse med, hvad der nu gælder.

Til § 3.

Til stk. 1. Ligesom efter nugældende lov foreslås afgiften beregnet af entreindtægten. Når man, som foreslået, går over til at lægge bruttoentreindtægten til grund, jfr. de indledende bemærkninger, må man i tilfælde af, at der ved køb af billetten erlægges et særligt beløb til dækning af afgiften, lægge dette sidste beløb til billetprisen, forinden afgiften beregnes. Hvis der ikke erlægges entre eller på anden måde

ydtes vederlag for forlystelsen, bliver der ikke spørgsmål om afgift.

Til stk. 2—4. Reglerne her er i det væsentlige i overensstemmelse med nugældende praksis. Med hensyn til bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., hvorefter vederlag for forudbestilling af billet skal henregnes til entreindtægten, bemærkes dog, at man efter nugældende praksis lader vederlag for telefonisk forudbestilling af billet gå afgiftsfri, når vederlaget beregnes pr. bestilling og ikke pr. billet. Man finder imidlertid ikke, at der er tilstrækkelig anledning til at fastholde en særordning for telefoniske forudbestillinger.

Til § 4.

Til a. Der henvises til de indledende bemærkninger. Linedansere og tryllekunstnere er i modsætning til, hvad tilfældet er i 1922-loven, ikke særligt nævnt i forslaget, idet deres præstationer må anses for at være af cirkus- eller varietemæssig karakter.

Til b. Også herom henvises til de indledende bemærkninger. Det vil formentlig findes rimeligt, at den afgiftsfritagelse, der foreslås indført for teaterforestillinger, ikke skal gælde, når der finder servering sted på tilskuerspladserne.

Til c. Reglerne her tager sigte på at inddrage under afgiften al den lettere underholdning, der naturligt bør gå ind under en forlystelsesafgift. Efter formuleringen falder rene koncerter og oplæsninger udenfor afgiftspligten i overensstemmelse med, hvad der blev fastsat ved loven af 12. juli 1946.

Til d. Under fremførelse af dans falder ikke blot dansenumre, der opføres på en scene, men også opvisning af dans eventuelt i form af dansekonkurrencer. Det foreslås dog, at opvisning af danske folkedanse skal være afgiftsfri, når opvisningen foranstalles af foreninger til folkedansens fremme eller af gymnastik- og lignende foreninger.

Til e. Efter 1922-loven er offentlige baller altid afgiftspligtige, og da disse baller gives i henhold til polititilladelse, er afgiften 40 pct. Det foreslås, at afgiftspligten for baller og anden publikumsdans begrænses til de tilfælde, hvor foranstaltningen er led i arrangørens erhvervsmæssige virksomhed eller iøvrigt er af erhvervsmæssig karakter. I de nu afgiftspligtige forlystelsers kreds indtager ballerne en særstilling derved, at publikum her ikke er passive tilhørere eller tilskuere, men selv er aktive deltagere. Det må formentlig anses for rimeligt, at en adspredelse af denne karakter, som tilmed i særlig grad søges af ungdommen, kun belægges med afgift i de tilfælde, hvor